

ผลกระทบจากการลอกเลียนงานทางวิชาการของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
Impacts Of Plagiarism Understanding Of Undergraduate Students Of Information
Management, Faculty Of Humanities And Social Sciences,
Nakhon Si Thammarat Rajabhat University

ศิริญาพร ปรีชา *

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

Siriyaporn Preecha *

Faculty Of Humanities And Social Sciences, Nakhon Si Thammarat Rajabhat University

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบจากการลอกเลียนทางวิชาการของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช และประเมินความรู้ความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการของนักศึกษาจากรูปแบบการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น โดยเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยด้วยแบบสอบถาม และแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน จากนักศึกษาที่เป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 12 คน และเรียนในรายวิชาการวิจัยทางด้านสารสนเทศศาสตร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย สถิติพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย ส่วนสถิติเชิงอนุมานเพื่อทดสอบความแตกต่างของตัวแปรใช้ค่าคะแนนที (t-test)

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า สาเหตุหลักที่ส่งผลให้เกิดกรณีการลอกเลียนทางวิชาการของนักศึกษา ประการแรกคือ ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ อันเนื่องจากไม่มีความรู้และขาดความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง อีกประการคือ การจงใจลอกเลียนทางวิชาการ ซึ่งส่งผลกระทบต่ออย่างยิ่งสำหรับการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษา และสะท้อนปัญหาทั้ง 4 ด้าน อันได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทักษะ/กระบวนการ ด้านเจตคติ/คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และด้านสมรรถนะ สำหรับผลการวิจัยของวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า นักศึกษากลุ่มทดลองที่ได้รับการพัฒนาความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นเป็นเวลา 9 สัปดาห์ โดยมุ่งเน้นสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการลอกเลียนทางวิชาการด้วยการฝึกปฏิบัติเขียนเชิงวิชาการ เขียนอ้างอิงในเนื้อหา และเขียนบรรณานุกรม ร่วมกับการอภิปรายกรณีศึกษาต่าง ๆ ที่นักศึกษาสนใจ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษากลุ่มทดลองนี้มีค่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : การลอกเลียนทางวิชาการ, รูปแบบการเรียนการสอน

Abstract

The purpose of this research was to study the impact of plagiarism of Information Management Students, Faculty of Humanities and Social Sciences, Nakhon Si Thammarat Rajabhat University and to assess the students' academic understanding of the developed learning model. The research data were collected by questionnaires and pretest and posttest

samples from 12 experimental students who studied in Informatics Research. Statistics used in data analysis include frequency, percentage, mean and T-test.

The research results of objective analysis 1st issues found that the main cause of plagiarism was the innocence due to lack of knowledge, deep understanding, and willful plagiarism which impact on higher education. The reflect on 4 aspects of learning problems: Knowledge / Attitude / Desirable Characteristics and Performance. The results of the 2nd issues found that the experimental group had developed an understood of academic plagiarism using a developed learning model for 9 weeks. This model focuses on the correct understanding of academic plagiarism with academic writing practice which the students were interested in. The research found that experimental group had higher mean scores after studying with statistic significance at the level of 0.05.

Keywords : Plagiarism, Active learning

บทนำ

ทุกสถาบันการศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา ทั้งในภาครัฐและเอกชน ต่างก็มุ่งเน้นที่จะพัฒนาความเป็นเลิศทางวิชาการเพื่อตอบสนองความต้องการและนโยบายของแต่ละสถาบัน โดยสามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ ความรู้ สามารถนำเสนอความรู้นั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ และที่สำคัญเป็นผู้ที่มีคุณธรรมและจริยธรรมทางวิชาการ แต่ด้วยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้ผู้ศึกษาสามารถเข้าถึงเนื้อหาสารสนเทศในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ได้อย่างรวดเร็วและสะดวก ไม่ว่าจะเป็นสารสนเทศบน อินเทอร์เน็ต หรือฐานข้อมูลฉบับเต็ม หนังสือ วารสารที่ห้องสมุดบอกรับ ทำให้การนำเสนอผลงานทางวิชาการ ของนักเรียน นักศึกษาปัจจุบันละเอียดการวิเคราะห์และสังเคราะห์และนำมาเรียบเรียงใหม่ หากแต่จะทำในรูปแบบตัดต่อข้อความมากกว่า โดยไม่ได้แจ้งที่มาของสารสนเทศ ซึ่งเรียกว่า การลอกเลียนทางวิชาการ (Plagiarism)

การลอกเลียนทางวิชาการเป็นกระบวนการซึ่งบุคคลทำการคัดลอกผลงานของผู้อื่นจากแหล่งข้อมูล ต่าง ๆ ทั้งข้อมูลจากหนังสือ วารสารหรือข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต แล้วนำเสนอว่าผลงานดังกล่าวเป็นของตนเอง หรือปล่อยให้คนอื่นเข้าใจว่าผลงานดังกล่าวนี้เป็นผลงานของตน (Bunyakit, K., 2011) สิ่งที่สำคัญที่สุดของการลอกเลียนทางวิชาการ คือ เจตนาของผู้ลอกเลียน ซึ่งมีทั้งที่ตั้งใจและมีได้ตั้งใจ ด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ หรือขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนงานทางวิชาการที่ถูกต้อง แต่การลอกเลียนทางวิชาการ หรือการ นำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเองถือได้ว่าเป็นความผิดที่ร้ายแรงต่อแวดวงวิชาการที่มีโทษถึงการให้ออกหรือ เรียกปริญญาบัตริศิน (Thaipublica, 2012 ; Wesson, M, Clinton, R., Limón, J., McIntosh, M., Radelet, M., 2006) เนื่องจากเป็นพฤติกรรมที่ส่งผลให้เกิดความเสียหายแก่สถาบันการศึกษา และผิดจริยธรรมทาง วิชาการที่ผู้กระทำผิดจะต้องถูกตำหนิทางวิชาการหรือการลงโทษโดยสถาบันที่สังกัด สำหรับการเรียนรู้ใน ระดับอุดมศึกษการลอกเลียนทางวิชาการ สะท้อนปัญหาทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทักษะ/กระบวนการ ด้านเจตคติ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และด้านสมรรถนะ

ด้วยเหตุนี้ สถาบันด้านวิชาการไม่ว่าจะเป็นสถาบันทางการศึกษา หรือสถาบันทางการวิจัยก็ตาม จึงมี การสร้างการตระหนักรู้ถึงจริยธรรมในการเขียนผลงานทางวิชาการ ล้วนแต่หาวิธีการที่จะป้องกันมิให้เกิดการ ลอกเลียนทางวิชาการ ได้มีข้อกำหนดการป้องกันและส่งเสริมให้หน่วยงานต่าง ๆ ตระหนักรู้ถึงจริยธรรมทาง

วิชาการ อาทิ การกำหนดนโยบายของมหาวิทยาลัยเป็นระบบการจัดการเพื่อการกวดขันและป้องกันการลอกเลียนทางวิชาการ ที่จะเกิดขึ้นในสถาบัน รวมทั้งการจัดอบรมและประชุมเกี่ยวกับคุณธรรมและจริยธรรมทางวิชาการ นอกจากนี้ห้องสมุดหลายแห่งต่างมีบทบาทในการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการลอกเลียนทางวิชาการ และการป้องกันการลอกเลียนทางวิชาการ อีกทั้งในหลายมหาวิทยาลัยจะนิยมใช้โปรแกรมตรวจสอบการลอกเลียนทางวิชาการ ซึ่งสามารถช่วยให้อาจารย์ผู้สอน นักวิจัย รวมถึงนักวิชาการสามารถตรวจสอบผลงานได้ด้วยตนเอง อาทิ โปรแกรม Turnitin, Plagiarism-Detector, Daja Vu, eTBLAST, และ WCopyfind เป็นต้น ทั้งนี้ประเทศไทยได้มีการพัฒนาโปรแกรมที่มีลักษณะคล้ายกัน อาทิ โปรแกรมอักขราวิสุทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โปรแกรม Copy Cat (Anti-Kobpae) ของสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) ร่วมกับ ศูนย์ความรู้เฉพาะด้านวิศวกรรมความรู้และวิศวกรรมภาษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

นอกจากนี้ สถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้มีมาตรการป้องกันการลอกเลียนทางวิชาการ โดยมีการออกกฎระเบียบและข้อห้ามการกระทำการลอกเลียนทางวิชาการ รวมทั้งมีการกำหนดบทลงโทษ ตั้งแต่การพักการเรียน การเรียกคืนปริญญา หรือการให้ลาออกจากตำแหน่ง มีการแจ้ง ประชาสัมพันธ์ รวมทั้งมีการอบรมเกี่ยวกับการกระทำที่ถูกต้องในการจัดทำผลงานทางวิชาการ ซึ่งมหาวิทยาลัยจะมีข้อกำหนดจริยธรรมทางวิชาการ และบทลงโทษไว้ อย่างไรก็ตามแม้ว่าจะมีความพยายามดำเนินการในการป้องปราม หรือ ตรวจสอบการลอกเลียนทางวิชาการ ได้มีงานวิจัยที่ได้ศึกษาถึงพฤติกรรมการลอกเลียนทางวิชาการ นักศึกษา พบว่า มีแนวโน้มที่มีการลอกเลียนเพิ่มขึ้นทั้งที่ตั้งใจและไม่ตั้งใจ เช่น จากงานวิจัยของ McCabe, D. L. (2005) พบว่าร้อยละ 50 ของนักศึกษามีพฤติกรรมผิดจริยธรรมวิชาการ เช่น ลอกรายงาน โกงในการทำข้อสอบ ส่วนการศึกษาของ Pérez-Peña, R. (2012) และ Rothschild, D. (2012) ได้รายงานว่ามีการโกงข้อสอบและการลอกเลียนรายงานเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ในประเทศสหรัฐอเมริกา และมีการขยายพฤติกรรมผิดจริยธรรมอย่างกว้างขวางทั้งในระดับผู้สอน นักเรียน นักศึกษา สำหรับในประเทศไทย เช่นเดียวกับการศึกษาของ Wisalaporn, S. & Kringulap, P. (2005) ที่ทำการศึกษาสภาพปัญหาการจัดการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา สาขาบริหาร การศึกษา โดยทำการสุ่มตัวอย่างวิทยานิพนธ์ 70 เล่ม พบว่ามีการคัดลอกจากสถาบันเดียวกัน และต่างสถาบัน โดยมีการคัดลอกเป็นบางส่วน หรือ ทั้งฉบับ มีการใช้แบบสอบถามเดียวกัน และได้ผลการศึกษาและอภิปรายผลเดียวกัน อีกทั้งการอ้างอิงข้อมูลไม่ลึกซึ้งเพียงพอ ทำให้งานวิจัยไม่มีคุณภาพ และไม่แสดงถึงองค์ความรู้ใหม่ในแต่ ละงาน สรุปได้ว่า พฤติกรรมเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงปัญหาต่อการสร้างองค์ความรู้ของประเทศและการพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพในอนาคต

ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนได้เล็งเห็นความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงได้มีความสนใจที่จะศึกษา เกี่ยวกับการพัฒนาความรู้ความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการของนักศึกษา โดยมุ่งไปที่กลุ่มนักศึกษาใน สาขาวิชาของผู้สอนเป็นอันดับแรก กล่าวคือ นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลกระทบจากการลอกเลียนทางวิชาการของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
2. เพื่อประเมินผลการพัฒนาความรู้ความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จากรูปแบบการ เรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากผลการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ได้แนวปฏิบัติสำหรับผู้สอนท่านอื่น รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ใช้ในการพัฒนานักศึกษาให้มีความรู้ความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการ ตลอดจนการลดพฤติกรรมการลอกเลียนทางวิชาการ อีกทั้งยังเป็นแนวทางการพัฒนาคุณภาพในการศึกษาของนักศึกษา สาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช รุ่นต่อไปให้ สามารถสร้างสรรค์ผลงานด้วยตนเองและสามารถนำไปเผยแพร่ได้อย่างถูกต้องและมีจริยธรรมทางวิชาการ

ระเบียบวิธีการวิจัย

1. ใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ ใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพในการศึกษาผลกระทบจากการลอกเลียนแบบทางวิชาการของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

2. ใช้การวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre-experimental Research) โดยการทดลองแบบกลุ่มเดียว มีการวัดก่อนและหลังให้กลุ่มที่ทดลอง (one-group pretest-posttest design) เพื่อประเมินผลการพัฒนาความรู้ความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนแบบทางวิชาการของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากร

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษา จำนวน 12 คน โดยเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 รหัส 57 ที่กำลังทำรายงานการวิจัย สังกัดสาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ แบบวัดความรู้ความเข้าใจเรื่องลอกเลียนทางวิชาการ และโปรแกรมวิเคราะห์การลอกเลียนทางวิชาการ

วิธีรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ใช้การเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยดำเนินการตามรูปแบบการพัฒนาความรู้ความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการ จำนวน 18 ชั่วโมง ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การดำเนินการตามรูปแบบการพัฒนาความรู้ความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการ

ชม.	เนื้อหาการสอน	เป้าหมายการเรียนรู้	กิจกรรม	การประเมินผล
3	- สอบวัดความรู้ความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการ		- การทดสอบก่อนเรียน (Pretest)	- แบบวัดความรู้ความเข้าใจเรื่องลอกเลียนทางวิชาการ
6	- ความรู้เกี่ยวกับการลอกเลียนทางวิชาการ - ประเภท รูปแบบการลอกเลียนทางวิชาการ - การอ่านและการเขียนงานวิชาการ - การเขียนอ้างอิง - การเขียนบรรณานุกรม	- เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ และสามารถอธิบายความแตกต่างของประเภทการลอกเลียนทางวิชาการ - เพื่อให้ นักศึกษาสามารถเขียนรายงานการวิจัยและเขียนอ้างอิงในเนื้อหาและรายการบรรณานุกรมได้ถูกต้อง	- ฝึกปฏิบัติเขียนเชิงวิชาการและเขียนอ้างอิงในเนื้อหาและรายการบรรณานุกรม	- แบบฝึกปฏิบัติ
3	- อธิบายและยกตัวอย่างกรณีต่าง ๆ ที่เป็นปัญหาการลอกเลียนทางวิชาการ	- เพื่อให้เข้าใจปัญหาการลอกเลียนทางวิชาการ	- การอภิปราย ชักถาม และแลกเปลี่ยนความคิดเห็น	- แบบฝึกการเขียนเชิงวิชาการและเขียนอ้างอิงในเนื้อหาและรายการบรรณานุกรม
3	- สถานการณ์และกรณีศึกษาการกระทำที่เข้าข่ายการลอกเลียนทางวิชาการ	- เพื่อให้ นักศึกษาสามารถอภิปรายเกี่ยวกับกรณีศึกษาต่าง ๆ พร้อมทั้งระบุประเภทของการลอกเลียนทางวิชาการและชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องได้	- การอภิปราย ชักถาม และแลกเปลี่ยนความคิดเห็น	
3	- สอบวัดความรู้ความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการ		- การทดสอบหลังเรียน (Posttest) - เขียนเค้าโครงงานวิจัย	- แบบวัดความรู้ความเข้าใจเรื่องลอกเลียนทางวิชาการ - ตรวจสอบการลอกเลียนทางวิชาการจากเค้าโครงงานวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบความรู้ความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการของกลุ่มทดลอง โดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 60 ข้อ คะแนนเต็ม 24 คะแนน ใช้เวลาสอบ 1 ชั่วโมง

ขั้นตอนที่ 3 หลังจากการสอนเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการ โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนลงมือปฏิบัติ จำนวน 18 ชั่วโมง ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการเขียนอ้างอิงในเนื้อหาและรายการบรรณานุกรม โดยกำหนดให้กลุ่มทดลองเขียนเค้าโครงงานวิจัย โดยส่งเป็นไฟล์เอกสารทางอีเมล และผู้วิจัยจะนำไฟล์งานไปทำการตรวจสอบคำร้อยละของการลอกเลียนทางวิชาการโดยใช้โปรแกรมอักษราวิสุทธ์

ขั้นตอนที่ 4 ผู้วิจัยจัดให้มีการอภิปรายกลุ่มย่อยเกี่ยวกับผลกระทบจากการลอกเลียนแบบทางวิชาการของนักศึกษาศาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ขั้นตอนที่ 5 ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบความรู้อย่างเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการของกลุ่มทดลอง โดยใช้แบบทดสอบหลังเรียน

ขั้นตอนที่ 6 นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาเตรียมการเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งมีข้อมูล 2 ส่วน ได้แก่ 1) ข้อมูลจากการทดสอบความรู้อย่างเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการของกลุ่มทดลอง ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนและ 2) แบบฝึกการเขียนเค้าโครงงานวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ ทั้ง 2 ระยะ มีวิธีการในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ร้อยละ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการเปรียบเทียบความรู้อย่างเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการของกลุ่มทดลอง ก่อนเรียนและหลังเรียนใช้การวิเคราะห์ t-Test

ส่วนที่ 3 ข้อมูลจากการอภิปรายกลุ่มย่อยเกี่ยวกับผลกระทบจากการลอกเลียนแบบทางวิชาการของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย

นำเสนอ 3 ประเด็นดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียน ได้แก่เกรดเฉลี่ยสะสม
2. ผลกระทบจากการลอกเลียนทางวิชาการของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
3. การประเมินผลการพัฒนาความรู้อย่างเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จากรูปแบบการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น

1. ข้อมูลพื้นฐานด้านเกรดเฉลี่ยสะสมของผู้เรียนตารางที่ 2 : จำนวนและร้อยละของผู้เรียนกลุ่มทดลอง จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

เกรดเฉลี่ยสะสม	กลุ่มทดลอง	
	คน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 2.00	0	0.00
ตั้งแต่ 2.01 - 2.20	0	0.00
ตั้งแต่ 2.21 - 2.40	4	33.33
ตั้งแต่ 2.41 - 2.60	4	33.33
ตั้งแต่ 2.61 - 2.80	1	8.33
ตั้งแต่ 2.81 - 3.00	2	16.67
ตั้งแต่ 3.01 ขึ้นไป	1	8.33
รวม	12	100.00

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มทดลองทั้งหมดมีจำนวน 12 คน ส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วงตั้งแต่ 2.21 - 2.60 จำนวน 8 คน (ร้อยละ 33.33) เกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.61 - 3.00 มีจำนวน 3 คน และเกรดเฉลี่ย 3.00 ขึ้นไปมี 1 คน กลุ่มทดลองที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำที่สุดเริ่มตั้งแต่ 2.21 - 2.40 จำนวน 4 คน (ร้อยละ 33.33)

ข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์เกี่ยวกับการลอกเลียนทางวิชาการของผู้เรียนกลุ่มทดลองมีรายละเอียดดังนี้

ผลการวิจัยเกี่ยวกับประสบการณ์การลอกเลียนทางวิชาการของกลุ่มทดลอง พบว่า ส่วนใหญ่เคยได้ยินคำว่า "การลอกเลียนทางวิชาการ" หรือ "การโจรกรรมทางวิชาการ" มาก่อน จำนวน 11 คน (ร้อยละ 91.67) เคยเรียนหรืออบรมระยะสั้นเกี่ยวกับ "หลักการเขียนอ้างอิงในเนื้อหาและการเขียนรายการบรรณานุกรม" จำนวน 12 คน (ร้อยละ 100.00) และเมื่อให้ประเมินตนเองเกี่ยวกับพฤติกรรมเข้าข่ายการลอกเลียนทางวิชาการของตนเอง พบว่า ส่วนใหญ่ประเมินตนเองว่ามีพฤติกรรมเข้าข่ายการลอกเลียนทางวิชาการอยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 75.00) รองลงมาคือ ระดับปานกลาง (ร้อยละ 8.33) และประเมินว่าตนเองไม่มีพฤติกรรมเข้าข่ายการลอกเลียนทางวิชาการ จำนวน 2 คน (ร้อยละ 16.67)

2. ผลกระทบจากการลอกเลียนทางวิชาการของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ร่วมกับการรวบรวมข้อมูล การอภิปรายกลุ่มย่อยของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เกี่ยวกับผลกระทบจากการลอกเลียนทางวิชาการของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช สามารถนำเสนอข้อมูลเชิงคุณภาพได้ดังนี้

สาเหตุหลักที่ส่งผลให้เกิดกรณีการลอกเลียนทางวิชาการของนักศึกษา ประการแรกคือ ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ อันเนื่องมาจากด้วยความไม่มีความรู้ ไม่เข้าใจอย่างลึกซึ้ง อีกประการคือ การจงใจหรือตั้งใจลอกเลียนทางวิชาการ เพราะบริหารเวลาการทำงานชิ้นนั้น ๆ ไม่สำเร็จ จึงจำเป็นต้องลอกเลียนทางวิชาการ ซึ่งจะเห็นได้ว่าทั้งสองประการทำให้เกิดผลลัพธ์ของพฤติกรรมเดียวกันคือ การนำไปสู่การลอกเลียนทางวิชาการในชิ้นงานที่ทำส่งอาจารย์ผู้สอน ซึ่งส่งผลกระทบอย่างมหาศาลสำหรับการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษา สะท้อนปัญหาทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทักษะ/กระบวนการ ด้านเจตคติ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และด้านสมรรถนะ

จากผลการศึกษาข้างต้นได้นำมาเป็นข้อมูลสำคัญในการพัฒนาความรู้ความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการ ดังข้อมูลในตารางที่ 1 ประกอบกับการวิเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องชี้ให้เห็นว่า การพัฒนาความรู้ความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการ จะต้องเน้น 3 ด้าน ได้แก่

1. ด้านความรู้ (K) ได้แก่ การบรรยาย
2. ด้านความเข้าใจสามารถใช้จนเกิดทักษะ (S) ได้แก่ การฝึกปฏิบัติจากกรณีการเขียนรูปแบบต่าง ๆ การเขียนอ้างอิงในเนื้อหาที่ถูกต้อง การเขียนเรียบเรียงใหม่ เป็นต้น
3. ด้านการสร้างเจตคติที่ดีและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A) ต่อการลอกเลียนทางวิชาการ ได้แก่ การชี้ให้เห็นถึงคุณและโทษต่าง ๆ จากการกระทำความผิดเข้าข่ายการลอกเลียนทางวิชาการ ร่วมกับระบบการประเมินและวัดผลการให้ผลการเรียนในรายวิชาของผู้สอนร่วมด้วย

3. การประเมินผลการพัฒนาความรู้ความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จากรูปแบบการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น

ตารางที่ 3 : คะแนนการทดสอบความรู้ความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลอง

รหัสแทน ผู้เรียน กลุ่มทดลอง	คะแนนกลุ่มทดลอง (คะแนนเต็ม 24)		เกรดเฉลี่ยสะสม (GPAX)
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	
B1	13	13	ตั้งแต่ 2.21 - 2.40
B2	8	11	ตั้งแต่ 2.61 - 2.80
B3	11	12	ตั้งแต่ 2.41 - 2.60
B4	11	11	ตั้งแต่ 2.81 - 3.00
B5	6	9	ตั้งแต่ 2.21 - 2.40
B6	11	15	ตั้งแต่ 2.81 - 3.00
B7	7	10	ตั้งแต่ 2.41 - 2.60
B8	10	13	ตั้งแต่ 2.41 - 2.60
B9	6	8	ตั้งแต่ 2.41 - 2.60
B10	11	10	ตั้งแต่ 2.21 - 2.40
B11	6	9	ตั้งแต่ 2.21 - 2.40
B12	11	16	ตั้งแต่ 3.01 ขึ้นไป

จากตารางที่ 3 คะแนนการทดสอบความรู้ความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการก่อนเรียนของกลุ่มทดลอง พบว่า คะแนนสูงสุดคือ 13 คะแนน คะแนนต่ำสุดคือ 6 คะแนน และคะแนนเฉลี่ย 9.25 คะแนน ส่วนคะแนนการทดสอบความรู้ความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการหลังเรียนของกลุ่มทดลอง พบว่า คะแนนสูงสุดคือ 16 คะแนน คะแนนต่ำสุดคือ 8 คะแนน และคะแนนเฉลี่ย 11.41 คะแนน นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษามีคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4 : ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการของกลุ่มทดลองระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

	กลุ่มทดลอง			t	Sig.
	N	\bar{x}	S.D.		
	12	9.25	2.38	-	.002
ก่อนเรียน				4.16	
หลังเรียน	12	11.41	2.36	8	

จากตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการของกลุ่มทดลองมีคะแนนก่อนเรียนต่ำกว่าคะแนนหลังเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (t-test = -4.168; Sig. = .002)

สรุปผลการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้เรียนคือ กลุ่มทดลองจำนวน 12 คน ซึ่งเป็นนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ชั้นปีที่ 3 ในปีการศึกษา 2559 เป็นเพศหญิง จำนวน 9 คน (ร้อยละ 75.00) และเป็นเพศชาย จำนวน 3 คน (ร้อยละ 25.00)

เมื่อพิจารณาเกรดเฉลี่ยสะสมของกลุ่มนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 ซึ่งเป็นกลุ่มทดลองส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วงตั้งแต่ 2.41 - 2.60 จำนวน 4 คน (ร้อยละ 33.33) หากพิจารณาเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำที่สุด พบว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำที่สุดเริ่มตั้งแต่ 2.21 - 2.40 จำนวน 4 คน (ร้อยละ 33.33)

เมื่อทำการวิเคราะห์คะแนนการทดสอบความรู้ความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการก่อนเรียนของกลุ่มทดลอง พบว่า คะแนนสูงสุดคือ 13 คะแนน คะแนนต่ำสุดคือ 6 คะแนน โดยมีคะแนนเฉลี่ย 9.25 คะแนน ส่วนการทดสอบหลังเรียน พบว่า คะแนนสูงสุดคือ 16 คะแนน และคะแนนต่ำสุดคือ 8 คะแนน โดยมีคะแนนเฉลี่ย 11.41 คะแนน ซึ่งค่าเฉลี่ยของการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันเพียง 2.16 คะแนน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยสรุปได้ว่า การพัฒนาความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เริ่มต้นด้วยการทดสอบก่อนเรียน ลำดับต่อมาเป็นขั้นตอนการบรรยายและยกตัวอย่างเพื่อให้ความรู้ หลังจากนั้นเป็นขั้นตอนการสร้างความรู้ความเข้าใจซึ่งใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการฝึกปฏิบัติเขียนเชิงวิชาการ รวมทั้งการเขียนอ้างอิงในเนื้อหาและรายการบรรณานุกรม ร่วมกับการอภิปรายกรณีศึกษาต่าง ๆ ที่นักศึกษาสนใจและสิ้นสุดด้วยการทดสอบหลังเรียน ซึ่งพบว่า ภายหลังจากพัฒนาความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการ 9 สัปดาห์ นักศึกษาที่ได้รับการพัฒนาความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนแตกต่างกับก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Srisongkram, W. (2011) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาความรู้ความเข้าใจการลอกเลียนทางวิชาการของนักศึกษาระดับปริญญาตรีบนพื้นฐานผลการวิจัยสำรวจและการวิเคราะห์เอกสารที่พบว่า นักศึกษากลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจการลอกเลียนทางวิชาการมีคะแนนความรู้ความเข้าใจโดยรวมสูงกว่านักศึกษาที่สอนตามรูปแบบปกติ จากผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาจำนวน 2 คน มีคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ เนื่องจากนักศึกษากลุ่มใหญ่เคยเรียนหรือได้รับการอบรมระยะสั้นเกี่ยวกับการลอกเลียนทางวิชาการมาแล้ว นักศึกษาจำนวน 1 คน ได้คะแนนหลังเรียนน้อยลง 1 คะแนน จำนวน 1 คน ทั้งนี้ เนื่องจากในข้อที่ตอบผิด เป็นโจทย์เกี่ยวกับกรณีตัวอย่างที่ผู้ตอบต้องวิเคราะห์ซึ่งเป็นไปได้ว่ามีคลาดเคลื่อนในการวิเคราะห์จึงทำให้ตอบผิด

นอกจากนี้ ผลการวิจัยครั้งนี้ยังสนับสนุนข้อค้นพบของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ว่า การกระทำความผิดที่เข้าข่ายการลอกเลียนทางวิชาการที่เกิดจากการขาดความรู้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับการเขียนงานทางวิชาการ โดยเฉพาะทักษะการเขียนเชิงวิชาการ การเขียนอ้างอิงทั้งในเนื้อหาและบรรณานุกรม เนื่องจากการกระทำ ความผิดที่เข้าข่ายการลอกเลียนทางวิชาการมีหลายรูปแบบและซับซ้อนยากต่อการเข้าใจได้ส่งผลให้ผู้กระทำ ความผิดเข้าใจอย่างไม่ถูกต้องและเป็นการลอกเลียนทางวิชาการโดยไม่ตั้งใจ (Dawson, M. M., & Overfield, J. A., 2006; Hochstein, D. D., Brewer, J., Steinke, M. D., & Taylor, J. D., 2008) เช่นเดียวกับผลการวิจัย Maxwell, A., Curtis, G.J., & Vardanega, L. (2008) ที่ค้นพบว่า การรับรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการลอกเลียนทางวิชาการที่ถูกต้องเป็นตัวแปรสำคัญที่กำหนดพฤติกรรมของผู้กระทำการลอกเลียนทางวิชาการ

ดังนั้น การที่ผู้ลอกเลียนทางวิชาการมีการรับรู้ มีความรู้และความเข้าใจที่ถูกต้องจะช่วยลดพฤติกรรม การลอกเลียนทางวิชาการได้ อีกทั้งในกลุ่มของผู้ที่มีระดับความเข้าใจในการลอกเลียนทางวิชาการที่สูงกว่าจะมีความสัมพันธ์ต่อการเกิดเหตุการณ์ของการลอกเลียนทางวิชาการที่น้อยกว่ากลุ่มของผู้ที่มีระดับความเข้าใจในการลอกเลียนทางวิชาการที่ต่ำจะเห็นได้ว่าการสร้างการรับรู้ การให้ความรู้จนเกิดความเข้าใจที่เกิดจากการฝึกปฏิบัติมีความสำคัญต่อพฤติกรรมการลอกเลียนทางวิชาการ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

จากการวิจัยในครั้งนี้ มีข้อค้นพบว่า การพัฒนาความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการจะต้องดำเนินการอย่างจริงจัง กล่าวคือ นอกจากการให้ความรู้เรื่องการลอกเลียนทางวิชาการแล้ว จะต้องสร้าง การตระหนักรู้ในการลอกเลียนทางวิชาการ ซึ่งเกิดจากการที่ผู้สอนชี้ให้เห็นถึงผลกระทบที่ร้ายแรง ทั้งในสังคม วิชาการและต่อตนเอง และอีกประการสำคัญคือ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการผลิตผลงานทางวิชาการที่ถูกต้องอย่างมีจรรยาบรรณที่ไม่เข้าข่ายการลอกเลียนทางวิชาการให้แก่ผู้เรียนด้วย ซึ่งเกิดจากการฝึกปฏิบัติและ การทำซ้ำจนชำนาญ โดยมีผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ให้คำแนะนำอย่างสม่ำเสมอ

สำหรับข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป เนื่องจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เน้นเกี่ยวกับการพัฒนาความ เข้าใจเรื่องการลอกเลียนทางวิชาการของนักศึกษาและประเมินผลการเรียนรู้ก่อนและหลังการเรียนรู้ ทำให้ขาด การนำเสนอผลการวิจัยเชิงคุณภาพในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยในการลอกเลียนทางวิชาการอย่างลึกซึ้ง ดังนั้น ในการวิจัยครั้งต่อไปจึงควรมีการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยต่าง ๆ ที่นำไปสู่พฤติกรรมการลอกเลียนทางวิชาการ อาทิ ปัจจัยทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ตลอดจนปัจจัยทางด้านความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง เกี่ยวกับการลอกเลียนทางวิชาการ ซึ่งมีตัวแปรที่เกี่ยวข้องหลายตัวแปร อาทิ ตัวแปรด้านบุคคล ตัวแปรด้าน ผู้สอน ตัวแปรด้านหลักสูตร ตัวแปรด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนการสอน ตัวแปรด้านเพื่อนร่วมชั้น ซึ่งอาจ วิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์แต่ละตัวแปรที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการการลอกเลียนทาง วิชาการ

Reference

- Bunyakiat, K. (2011). *Plagiarism*. Bangkok : Chulalongkorn University Printing House. (in Thai)
- Dawson, M. M., & Overfield, J. A. (2006). *Plagiarism: Do students know what it is?* Bioscience Education E-Journal, 8(1). Retrieved 2016, January 21, from <https://www.bioscience.heacademy.ac.uk/journal/vol8/beej-8-1.aspx>.
- Hochstein, D. D., Brewer, J., Steinke, M. D. and Taylor, J. D. (2008). Examining the Issue of Academic Plagiarism: What Do Students at Wright State University Lake Campus Know about Plagiarism. *AURCO Journal*, 14, 59-81.
- Maxwell, A., Curtis, G.J., & Vardanega, L. (2008). Does culture influence understanding and perceived seriousness of plagiarism. *The International Journal for Educational Integrity*, 4(2), 25-40.
- McCabe, D. L. (2005). *Levels of cheating and plagiarism remain high*. Retrieved 2016, January 18, From https://www.academicintegrity.org/cai_research.asp
- Pérez-Peña, R. (2012). *Harvard students in cheating scandal say collaboration was accepted*. The New York Times. Retrieved from <http://www.nytimes.com/>

2012/09/01/education/students-of-harvard-cheating-scandal-say-group-work-wasaccepted.html?_r=1

Rothschild, D. (2012). *ASU Rules Plagiarism As Unintentional Carelessness*. Retrieved 2016, May 1, from <https://www.ithenticate.com/plagiarism-detection-blog/bid/82923/ASU-Rules-Plagiarism-As-Unintentional-Carelessness#.V0sW4vmLSt8>

Srisongkram, W. (2011). *Development of plagiarism understanding of undergraduate students based on survey research and documentary analysis results*. A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of Doctor of Philosophy Program in Educational Research Methodology Department of Educational Research and Psychology Faculty of Education Chulalongkorn University. (in Thai)

Thaipublica. (2012). *Word by word "Supachai Lorlowhakarn"*. Retrieved 2016, March 21, from <https://thaipublica.org/2012/06/word-by-word-supachai/> (in Thai)

Wisalaporn, S. and Kringulap, P. (2005). *The research report of Status and Problems of Management graduate studies*. Faculty of Management Studies. Bangkok : Policy Group promoting educational decentralization, Office of Education Policy and Planning, Office of the Education Council Secretariat, Ministry of Education. (in Thai)

Wesson, M, Clinton, R., Limón, J., McIntosh, M. and Radelet, M. (2006). *Report of the Investigative Committee of the Standing Committee on Research Misconduct at the University of Colorado at Boulder concerning Allegations of Academic Misconduct against Professor Ward Churchill* (PDF). University of Colorado at Boulder.

ผู้เขียน

นางศิริญาพร ปรีชา

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
เลขที่ 1 หมู่ที่ 4 ตำบลท่าจี้ อำเภอมะนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280
e-mail : siriya_p@nstru.ac.th